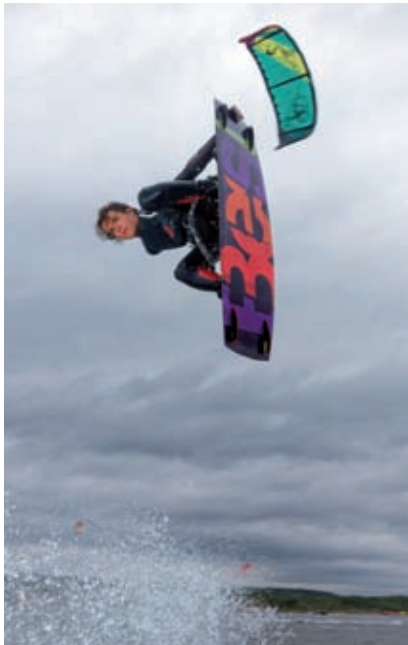

Dossier

Viure de l'aire

Joan Gratacós,
un voluntari de talla

La variant
de **Sant Daniel**

REINOUT SMIT

>> Noè Font, d'Empuriabrava,
és campió del món de kitesurf.

Edita: Diputació de Girona | Fundada el 1856 | Segona Època

REVISTA DE GIRONA

NÚMERO ACTUAL

NÚMEROS ANTERIORS

HEMEROTECA

NORMES DE REDACCIÓ

PUNTS DE VENDA

Crèdits # Contacte

Camins de ronda de la Costa Brava

El dossier d'aquesta edició de la *Revista*, que examina des de múltiples perspectives els camins de ronda de la Costa Brava, s'endinsa en aquests espais amb l'afany de captar la seva història i diversitat, les històries i facetes d'un paisatge privilegiat. Fa quinze anys, al número 204, un reportatge fotogràfic de Jordi S. Carrera il·lustrava un text en què Jordi Dalmau destacava: «El diccionari s'entesta a dir que un camí de ronda és un passadís resguardat de l'atac enemic, però aquestes marques han donat el nom de camí de ronda a aquella humilitat de pas que voreja la costa, per més que s'hagin de salvar desnivells. Hem canviat el to bèl·lic, vermellós, del nom per un àmbit de pau amb una irrepetible gamma de terres, sienes, ocres i blaus capaç d'enamorar les sensibilitats més exigents». Al número 225, Enric Garcia i Núria Serrats evocaven en la secció «Viatges» el recorregut que van fer a peu entre Portbou i Blanes, tot seguint el GR92.

El reportatge d'Ester Sala i Joan Sala sobre Èsdansa, el Festival internacional de Música i Dansa de les Preses, és una bona oportunitat per recuperar algun dels textos

centrats en la dansa. És el cas, per exemple, de l'article del número 180 en què Mariàngela Vilallonga aprofundia en la figura d'Àurea de Sarrà. «L'èxit obtingut a París va ser de tal magnitud que va merèixer de ser honorada amb el nom de *Gran tràgica de la dansa* (...) Després de París, va actuar als teatres més prestigiosos d'Europa. El públic de Berlín, Viena, Budapest, Brussel·les i Londres va poder gaudir de la sensibilitat i l'exquisidesa de la dansarina». En el cas del reportatge fotogràfic de Robert Guiral i Erika Mozo sobre el GEiEG de rugbi femení, és pertinent recuperar unes paraules d'Eva Puig al 284 en una crònica sobre esport femení escrita per Josep Pastells: «La gent se sorprèn quan s'assabenta que jugo a rugbi perquè es pensa que és violent, però no és així, només és un esport de contacte».

Finalment, l'evocació del recentment traspassat Francesc Pararols, a càrrec de Xavier Carmaniu, pot ser complementada amb l'entrevista que li va fer Jordi Bonet al 222. En parlar dels 18 anys que va viure a l'URSS, Pararols afirmava: «El mètode stakhanovista de treball era una delícia. Incitava la gent a pensar amb el cap a la feina i, per tant, a millorar-la».